

Arrest

nr. 305 692 van 26 april 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. CASTIAUX
Overwinningstraat 124
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 14 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat G. CASTIAUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Guinees staatsburger te zijn, van Peul origine. U bent geboren op [...] februari 1975 in Herico.

U hebt een eerste verzoek om internationale bescherming ingediend in België op 13 februari 2012. U verklaarde dat u als taxichauffeur werkte voor D.B. en dat u vervolging vreesde omdat u er ten onrechte van werd beschuldigd een jongeman te hebben aangereden in 2011. U werd naar aanleiding hiervan opgepakt en mishandeld door de gendarmerie, maar D.B. kon u vrijkopen mits betaling van 20 miljoen en de belofte dat u Guinee zou verlaten. Diezelfde dag verliet u Guinee. Ter staving van uw eerste verzoek legde u uw originele geboorteakte neer.

Op 30 augustus 2012 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft het door u ingestelde beroep tegen deze beslissing verworpen in zijn arrest nr. 93958 van 19 december 2012.

U verliet België niet en op 7 februari 2013 diende u een tweede verzoek in. U verklaarde dat uw oom werd opgeroepen door de autoriteiten omwille van uw problemen. Op 20 februari 2013 verklaarde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uw verzoek onontvankelijk en kreeg u een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 24 april 2013 werd u gerepatrieerd naar Guinee. U bleef drie dagen in Conakry en u wou daarna naar uw dorp Herico gaan maar dat is niet gelukt omdat u onderweg aan een controlepost werd tegengehouden voor een identiteitscontrole. Men zag de documenten in verband met uw repatriëring en u werd drie dagen vastgehouden op een militaire legerbasis en de verantwoordelijken zeiden dat ze foto's en documenten hadden dat u gezocht werd. U werd een jaar vastgehouden zonder berecht te worden en met behulp van uw oom en oude baas, D.B., werd u vrijgelaten en daarna besloot u naar Gambia te reizen. U bleef tot november 2021 in Gambia en na de verandering van het regime in Guinee in september 2021 keerde u terug. Op de terugweg werd u in Koundara, een stad aan de grens, tegengehouden voor identiteitscontrole. Omdat u twee jachtgeweren bij had, werd u ervan beschuldigd een saboteur van de militaire junta te zijn. U werd naar de gendarmerie Eskader te Matam gebracht en drie dagen later overgebracht naar de 'surité' in een 'maison central', waar u werd vastgehouden tot 26 februari 2022. U bent ontsnapt door omkoping en verliet Guinee op 3 maart 2022. U vloog met valse documenten via Gambia (transit) naar Frankrijk en op 17 maart 2023 diende u in België een derde verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde bij een terugkeer naar Guinee te vrezen voor uw leven. Mensenrechten worden er niet gerespecteerd en Peul worden er vervolgd.

Ter staving van uw derde verzoek legde u kopieën van de volgende stukken neer: de identiteitskaart van uw oom M.S.B., een enveloppe van DHL dd. 2013, documenten in verband met uw repatriëring in 2013, foto's van verwondingen en vaststellingen van een arts, een Tracing Request van het Belgische Rode Kruis over uw echtgenote, een bewijs van transport Conakry-Banjul en bewijzen van een winkel in Gambia. Na het onderhoud bezorgt uw advocaat opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud.

Op 9 januari 2023 verklaarde het CGVS uw verzoek onontvankelijk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U verklaart weliswaar dat u mentale problemen heeft omdat u zich zorgen maakt om uw kinderen (CGVS, p. 7), maar hieruit kan niet worden afgeleid dat uw toestand u zou verhinderen om op volwaardige wijze deel te nemen aan onderhavige procedure. Bovendien werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe u zich voelde en antwoordde u dat u zich niet goed voelde omdat u kiespijn had, maar u hebt toen geen melding gemaakt van mentale problemen die u zouden verhinderen om volwaardig deel te nemen aan de procedure (CGVS, pp. 2-3). Bovendien dient vastgesteld dat het persoonlijk onderhoud probleemloos is verlopen en dat u in staat was de door u beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na een grondig onderzoek van alle elementen in uw dossier dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt een gegronde vrees voor vervolging te koesteren in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de Vreemdelingenwet en wel om volgende redenen:

(1) Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw **arrestatie in 2013**, nadat u vanuit België naar Guinee werd gerepatrieerd. U verklaart immers dat u toen werd gearresteerd omwille van uw probleem van 2011, waarbij u ten onrechte werd beschuldigd van de aanrijding van een jongeman (CGVS, p. 12). Hierover moet vooreerst benadrukt dat het CGVS uw eerste verzoek heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van subsidiaire bescherming, aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan deze motieven. De omstandige motivering hieromtrent staat te lezen in de beslissing genomen door het CGVS en werd bevestigd door de RvV. Deze beslissing is aldus bekleed met het gezag van gewijsde. Aan uw verklaringen over uw arrestatie in 2013, die voortborden op motieven die reeds als niet bewezen kunnen worden beschouwd, kan dan ook geen geloof worden gehecht.

(2) Aan de verklaringen die u aflegt over gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, namelijk **uw arrestatie in 2021** in Koundara omdat u geen identiteitsdocumenten op zak had en twee jachtgeweren bij had en daardoor werd beschouwd als rebel, kan evenmin geloof worden gehecht:

- U hebt vooreerst niet aannemelijk gemaakt dat u in november 2021 effectief bent teruggekeerd vanuit Gambia naar Guinee en dat u in maart 2022 opnieuw bent vertrokken. U stelt dat u zonder documenten het land bent binnengekomen en met vervalste documenten bent vertrokken, doch kan u niet overtuigen. Dit zijn vooreerst blote beweringen. U legt geen enkel stuk neer om aan te tonen dat u effectief in die periode in Guinee was. Evenmin legt u een begin van bewijs neer om uw vertrek in maart 2022 te staven. Bovendien kan u niet verduidelijken met welke documenten u toen bent gevlogen naar Frankrijk, noch of dit document een visum bevatte voor Frankrijk. U vergoelijkt uw onwetendheid door voorop te stellen dat de persoon met wie u reisde de documenten bij zich hield en alles geregeld heeft, maar dit kan niet weerhouden worden als een geldige verschoningsgrond (CGVS, pp. 10, 13-15).

- Aangezien u uw terugkeer niet aannemelijk heeft gemaakt, kan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u daarna werd gearresteerd vanwege wapenbezit en het ontbreken van identiteitsdocumenten. Bovendien is de houding die u verklaart aan de dag te hebben gelegd bij uw terugkeer eveneens een indicatie dat aan uw terugkeer geen geloof kan worden gehecht. Het onbezonnen gedrag dat u aan de dag zou hebben gelegd door de grens over te steken zonder enig identiteitsdocument én in het bezit van twee wapens, kan immers totaal niet overtuigen, daar er logischerwijze kan ervan worden uitgegaan dat u zich bewust moet zijn geweest van het nog steeds fragiele evenwicht en de chaos in een periode die volgt kort na een staatsgreep; logischerwijze kan er dan ook van u worden verwacht dat u veel omzichtiger te werk zou zijn gegaan mocht u toen daadwerkelijk zijn teruggekeerd. Dat u uw jachtgeweren per se vanuit Gambia wou meenemen naar uw dorp in Guinee omdat u niet naar Conakry wou gaan om wapens te kopen aangezien u daar in het verleden een problemen hebt gehad, kan niet worden weerhouden als een aannemelijke uitleg voor uw roekeloze gedrag, daar geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u in het verleden in Conakry heeft gehad en dit werd hierboven reeds besproken (CGVS, p. 15).

- Dat u bovendien geen enkel stuk kan neerleggen over uw arrestatie en het feit dat u werd beschuldigd van bovengenoemde feiten (CGVS, pp. 7, 16) ondermijnt verder uw geloofwaardigheid. Daarnaast weet u niet of er een gerechtelijke procedure werd opgestart omwille van uw wapenbezit en gebrek aan identiteitsdocumenten. Meer nog, u hebt zelfs nooit geïnformeerd of er een formele aanklacht was tegen u (CGVS, p. 15).

(3) Wat betreft uw verklaringen dat **Peul worden vervolgd** in Guinee, dient opgemerkt dat u dit in concreto dient aannemelijk te maken maar dat u hier in gebreke blijft. U verklaart dat iemand van een andere etnie die wordt opgepakt, gemakkelijk wordt vrijgelaten, maar dat dit bij een Peul niet het geval is en dat Peul worden gemarteld en geen rechten hebben in Guinee. Dit is een blote bewering. Bovendien heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u in Guinee ooit werd gearresteerd en gemarteld en dit werd hierboven reeds uitgebreid beargumenteerd (CGVS, p. 11).

Gezien het geheel van bovenstaande vaststellingen worden u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De door u neergelegde stukken die hierboven nog niet werden besproken, kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De identiteitskaart van uw oom M.S.B. kan hoogstens aantonen dat deze persoon uw oom is, niets meer en niets minder en dit is een element dat hier niet wordt betwist. De DHL enveloppe dd. 2013 en documenten in verband met uw repatriëring in 2013 hebben betrekking op uw repatriëring vanuit België naar Guinee en dit staat hier ook niet ter discussie. De foto's van verwondingen en vaststellingen van een arts hebben geen objectieve bewijswaarde. Een arts doet vaststellingen betreffende de gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen, noch wie hiervoor verantwoordelijk zou zijn, te meer het letsels betreffen waarvan niet wordt aangetoond dat deze eventueel niet op andere wijzen en/of in andere omstandigheden kunnen worden opgelopen. Foto's van de verwondingen kunnen evenmin uitsluitel geven over de omstandigheden waarin verwondingen werden opgelopen. Het Tracing Request van het Belgische Rode Kruis over uw echtgenote kan hoogstens aantonen dat u deze procedure hebt opgestart nadat u had vernomen dat uw echtgenote in België is, doch dient opgemerkt dat haar aanwezigheid in België geen uitstaans heeft met uw asielmotieven. De bewijzen van een winkel in Gambia zijn kopieën en hebben bijgevolg geen objectieve bewijswaarde daar zij gemakkelijk te manipuleren zijn. Dat u in Gambia een winkel zou hebben uitgebaat staat hier trouwens niet ter discussie. Het bewijs van transport Conakry-Banjul kan hoogstens aantonen dat een persoon met uw naam op 23.05.2014 van Conakry naar Banjul is gereisd en ook dit maakt geen voorwerp van discussie uit. De gemaakte opmerkingen van uw advocaat over de notities van het onderhoud werden in rekening genomen bij de analyse en beoordeling van uw verklaringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift een "inbreuk" aan van "artikel 57/6/1 van de wet van 15 december 1980; de artikelen 48 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen; het beginsel dat de administratieve instantie verplicht is haar besluit te nemen op basis van alle relevante feiten van de zaak; beoordelingsfout; het niet naleven van de regels in de "Guide to Procedures and Criteria for Determining Refugee Status" (gids voor procedures en criteria voor het bepalen van de vluchtelingenstatus) van de UNHCR; procedurele regels voor asielaanvragen".

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

"Eerste vestiging:

Overwegende dat de wederpartij van mening is dat :

[...]

Dat de wederpartij een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt.

Het Gerecht is van oordeel dat het verzoekers geloofwaardigheid met betrekking tot de arrestatie die hij in 2013 bij zijn terugkeer naar Guinee zou hebben ondergaan, kan afwijzen op grond dat zijn eerste asielverzoek in 2012 definitief was afgewezen.

dat zelfs wanneer in 2012 genomen beslissingen definitief zijn geworden, hoewel daartegen geen beroep meer mogelijk is, deze beslissingen destijds op een beoordelingsfout kunnen berusten, zodat verzoekers verklaring over de redenen voor zijn aanhouding in Guinee in 2013 niet kan worden afgewezen met een beroep op de eerdere beslissing. Op zijn minst kan de wederpartij in elk geval niet stellen dat haar verklaringen niet geloofwaardig zijn wegens het bestaan van eerdere en definitieve andersluidende beslissingen.

Dat de aanvrager een nieuw verzoek om internationale bescherming indient, gebaseerd op nieuwe feiten. Zodra de aanvraag ontvankelijk is verklaard, is de tegenpartij verplicht rekening te houden met alle verklaringen die de beschermingsaanvraag rechtvaardigen.

Door zijn verklaringen eenvoudigweg af te doen als onverenigbaar met een beslissing van ongeveer tien jaar geleden, weigert de wederpartij te luisteren naar verzoekers verhaal en beoordeelt zij zijn verzoek om internationale bescherming niet naar behoren.

Dat het in dit opzicht een kennelijke fout heeft gemaakt en zijn beslissing niet naar behoren met redenen heeft omkleed.

Dat het middel ernstig is.

Nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Tweede tak

Overwegende dat de wederpartij van mening is dat :

[...]

Overwegende dat de wederpartij weigert geloof te hechten aan verzoekers bewering dat hij naar Guinee en Gambia is teruggekeerd, omdat hij niet beschikt over kopieën van de documenten die hij heeft gebruikt om daarheen te reizen.

Verzoeker verklaarde echter dat zijn documenten door een smokkelaar waren bewaard voordat hij op het Schengengrondgebied aankwam.

Dat de wederpartij gebonden is aan de regels van de UNHCR inzake de behandeling van asielaanvragen, in het bijzonder wat betreft de gunstige interpretatie van het verhaal en het voordeel van de twijfel.

Dat het ontbreken van materieel bewijs betekent dat het relaas van de eiser moet worden beoordeeld op basis van zijn coherentie en spontaniteit.

Er wordt niet betwist dat verzoekster een volledige en spontane verklaring heeft afgelegd.

Dat het passend was dat de wederpartij zijn geloofwaardigheid erkende en, in geval van twijfel, de verzoeker het voordeel van de twijfel gaf.

Op geen enkel moment erkent de tegenpartij de geloofwaardigheid van de aanvrager of geeft zij hem het voordeel van de twijfel?

Dat de wederpartij in deze zin haar eigen verplichtingen niet nakomt en dat haar beslissing moet worden herzien of vernietigd.

Door ervoor te kiezen de door de eiser aangevoerde feiten tegen hem uit te leggen, verzaakt de wederpartij haar verplichting om de eiser waar mogelijk geloofwaardig te achten, of hem ten minste het voordeel van de twijfel te geven.

De verklaringen van de aanvrager waren gedetailleerd en concreet. De wederpartij baseerde haar beslissing op een subjectieve beoordeling van verzoekers opmerkingen en omschreef deze als onnauwkeurig en te algemeen. De wederpartij heeft echter spontaan naar verzoeker geluisterd en heeft niet getracht zijn uitleg te verdiepen door hem aanvullende vragen te stellen.

De wederpartij is tevreden met het relaas van de verzoeker en verwijt hem dat hij niet adequaat heeft gereageerd.

Aan het einde van het onderhoud benadrukte verzoekers raadsman verzoekers geloofwaardigheid bij de beschrijving van zijn arrestatie.

Dat verzoeker zijn land is ontvlucht uit vrees om opnieuw te worden gearresteerd in de door hem beschreven omstandigheden.

Dat deze beschreven omstandigheden voldoende zijn om zijn subjectieve angst te begrijpen die zijn verzoek om bescherming rechtvaardigt.

Om deze redenen moet de bestreden beschikking worden vernietigd.

Derde tak :

Overwegende dat de wederpartij :

[...]

Dat de wederpartij van mening is dat verzoeker niet kan worden geloofd wanneer hij verklaart dat hij in Guinee zal worden vervolgd wegens zijn etnische afkomst Peul.

En toch maakt de onofficiële informatie (etnisch rapport over Guinee) waarover het CGVS beschikt melding van vervolging van de Peul in Guinee tot voor kort:

[...]

Door verzoekers bewering dat hij voor zijn leven vreesde wegens zijn etnische afstamming niet geloofwaardig te achten, heeft de wederpartij ook een kennelijke fout begaan bij de behandeling van zijn verzoek om bescherming.

Concluderend:

[...]".

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat de verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar

geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van de verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Guinee uit vrees voor mensenrechtenschendingen en omdat hij als Peul zou worden vervolgd.

5. Samen met verweerder stelt de Raad vast dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt omwille van de volgende redenen:

"(1) Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw arrestatie in 2013, nadat u vanuit België naar Guinee werd geparatrieerd. U verklaart immers dat u toen werd gearresteerd omwille van uw probleem van 2011, waarbij u ten onrechte werd beschuldigd van de aanrijding van een jongeman (CGVS, p. 12). Hierover moet vooreerst benadrukt dat het CGVS uw eerste verzoek heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van subsidiaire bescherming, aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan deze motieven. De omstandige motivering hieromtrent staat te lezen in de beslissing genomen door het CGVS en werd bevestigd door de RvV. Deze beslissing is aldus bekleed met het gezag van gewijsde. Aan uw verklaringen over uw arrestatie in 2013, die voortborduren op motieven die reeds als niet bewezen kunnen worden beschouwd, kan dan ook geen geloof worden gehecht.

(2) Aan de verklaringen die u aflegt over gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorig verzoek, namelijk uw arrestatie in 2021 in Koundara omdat u geen identiteitsdocumenten op zak had en twee jachtgeweren bij had en daardoor werd beschouwd als rebel, kan evenmin geloof worden gehecht:

- U hebt vooreerst niet aannemelijk gemaakt dat u in november 2021 effectief bent teruggekeerd vanuit Gambia naar Guinee en dat u in maart 2022 opnieuw bent vertrokken. U stelt dat u zonder documenten het land bent binnengekomen en met vervalste documenten bent vertrokken, doch kan u niet overtuigen. Dit zijn vooreerst blote beweringen. U legt geen enkel stuk neer om aan te tonen dat u effectief in die periode in Guinee was. Evenmin legt u een begin van bewijs neer om uw vertrek in maart 2022 te staven. Bovendien kan u niet verduidelijken met welke documenten u toen bent gevlogen naar Frankrijk, noch of dit document een visum bevatte voor Frankrijk. U vergoelijkt uw onwetendheid door voorop te stellen dat de persoon met wie u reisde de documenten bij zich hield en alles geregeld heeft, maar dit kan niet weerhouden worden als een geldige verschoningsgrond (CGVS, pp. 10, 13-15).

- Aangezien u uw terugkeer niet aannemelijk heeft gemaakt, kan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u daarna werd gearresteerd vanwege wapenbezit en het ontbreken van identiteitsdocumenten. Bovendien is de houding die u verklaart aan de dag te hebben gelegd bij uw terugkeer eveneens een indicatie dat aan uw terugkeer geen geloof kan worden gehecht. Het onbezonnen gedrag dat u aan de dag zou hebben gelegd door de grens over te steken zonder enig identiteitsdocument én in het bezit van twee wapens, kan immers totaal niet overtuigen, daar er logischerwijze kan ervan worden uitgegaan dat u zich bewust moet zijn geweest van het nog steeds fragiele evenwicht en de chaos in een periode die volgt kort na een staatsgreep; logischerwijze kan er dan ook van u worden verwacht dat u veel omzichtiger te werk zou zijn gegaan mocht u toen daadwerkelijk zijn teruggekeerd. Dat u uw jachtgeweren per se vanuit Gambia wou meenemen naar uw dorp in Guinee omdat u niet naar Conakry wou gaan om wapens te kopen aangezien u daar in het verleden een probleem hebt gehad, kan niet worden weerhouden als een aannemelijke uitleg voor uw roekeloze gedrag, daar geen geloof kan worden gehecht aan de problemen die u in het verleden in Conakry heeft gehad en dit werd hierboven reeds besproken (CGVS, p. 15).

- Dat u bovendien geen enkel stuk kan neerleggen over uw arrestatie en het feit dat u werd beschuldigd van bovengenoemde feiten (CGVS, pp. 7, 16) ondermijnt verder uw geloofwaardigheid. Daarnaast weet u niet of er een gerechtelijke procedure werd opgestart omwille van uw wapenbezit en gebrek aan identiteitsdocumenten. Meer nog, u hebt zelfs nooit geïnformeerd of er een formele aanklacht was tegen u (CGVS, p. 15).

(3) *Wat betreft uw verklaringen dat **Peul worden vervolgd** in Guinee, dient opgemerkt dat u dit in concreto dient aannemelijk te maken maar dat u hier in gebreke blijft. U verklaart dat iemand van een andere etnie die wordt opgepakt, gemakkelijk wordt vrijgelaten, maar dat dit bij een Peul niet het geval is en dat Peul worden gemarteld en geen rechten hebben in Guinee. Dit is een blote bewering. Bovendien heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u in Guinee ooit werd gearresteerd en gemarteld en dit werd hierboven reeds uitgebreid beargumenteerd (CGVS, p. 11).*"

6. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat, zelfs wanneer in 2012 genomen beslissingen definitief zijn geworden, hoewel daartegen geen beroep meer mogelijk is, deze beslissingen destijds op een beoordelingsfout kunnen berusten, zodat verzoekers verklaring over de redenen voor de aanhouding in Guinee in 2013 niet kan worden afgewezen met een beroep op de eerdere beslissing. Volgens verzoeker kan verweerder niet stellen dat zijn verklaringen niet geloofwaardig zijn wegens het bestaan van eerdere en definitieve andersluidende beslissingen en weigert verweerder te luisteren naar zijn verhaal door de verklaringen eenvoudigweg af te doen als onverenigbaar met een beslissing van ongeveer tien jaar geleden.

Dienaangaande wordt opgemerkt dat verweerder in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming op 30 augustus 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam, omdat geen geloof kon worden gehecht aan zijn asielrelaas, met name dat hij in 2011 problemen kende toen hij ten onrechte werd beschuldigd van de aanrijding van een jongeman. Verzoeker heeft hiertegen beroep ingediend en dit beroep werd verworpen door de Raad op 19 december 2012 (RvV 19 december 2012, nr. 93 958) omdat verzoeker niet ter terechtzitting verschenen is en evenmin vertegenwoordigd werd.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot het vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen, *quod non in casu*.

7. In het verzoekschrift wordt, wat betreft de beweerde reizen naar Guinee en Gambia, aangevoerd dat hij niet beschikt over kopieën van de documenten die hij heeft gebruikt om daarheen te reizen omdat deze documenten door een smokkelaar waren bewaard voordat hij op het Schengengrondgebied aankwam. Verzoeker meent dat het ontbreken van materieel bewijs betekent dat zijn relaas moet worden beoordeeld op basis van coherentie en spontaniteit en dat hij een volledige en spontane verklaring heeft afgelegd.

Vooreerst wordt benadrukt dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Verklaringen kunnen op zich een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk, maar indien redelijkerwijze van de kandidaat-vluchteling kan worden verwacht dat er bewijzen kunnen worden voorgelegd, kan op basis van zijn medewerkingsplicht worden verwacht dat deze alle nodige inspanningen levert om deze bewijzen voor te leggen.

In die zin wordt opgemerkt dat verweerder in de bestreden beslissing niet alleen (terecht) stelt dat verzoeker geen bewijs neerlegt van de beweerde reis van Gambia naar Guinee in november 2021, noch van zijn vertrek uit Guinee in maart 2022, maar dat ook wordt vastgesteld dat verzoeker geen enkel stavingstuk bijbrengt van het maandenlang verblijf in Guinee in die periode. Verder bleek verzoeker onaannemelijk onwetend over de documenten waarmee hij naar Frankrijk zou zijn gevlogen. Van een asielzoeker die reist met een vals paspoort kan wel degelijk worden verwacht dat hij essentiële informatie betreffende dit paspoort, zoals de naam, geboortedatum, geboorteplaats, verkregen visa, het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, kan meedelen, gelet op de kans die hij loopt om bij een controle aangehouden en ondervraagd te worden omtrent zijn identiteit en reisdoel. Het is immers algemeen geweten dat op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit.

8. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat "*de onofficiële informatie (etnisch rapport over Guinee) waarover het CGVS beschikt*" melding maakt van vervolging van de Peul in Guinee tot voor kort. Door verzoekers bewering dat hij voor zijn leven vreesde wegens zijn etnische afstamming niet geloofwaardig te achten, heeft verweerder volgens het verzoekschrift een kennelijke fout begaan bij de behandeling van het verzoek om bescherming.

Verzoeker laat na (een online verwijzing naar) het “*etnisch rapport over Guinee*” bij te brengen of zelfs de titel en publicatiedatum aan te geven, waardoor noch de actualiteit, noch de context van het citaat kan worden nagegaan.

9. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan theoretische uiteenzettingen over de beoordeling van de geloofwaardigheid en het onderzoek door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

10. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden nood aan internationale bescherming.

11. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

12. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS